

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

bortfalde i 1937, dersom Noteringen for Smør og Flæsk i 1936 ligger mindst 20 pCt. over Noteringen i 1935. Denne Bestemmelse er foreslaaet, for at Tilskuddet kan bortfalde, hvis man finder det urimeligt at fortsætte med det.

Andet Afsnit omhandler Sanering af Landbrugets Gældsforhold. Det gaar ud paa, at der af Statskassen stilles et Beløb paa 100 Mill. Kr. til Raadighed til det nævnte Formaal. Det er Meningen, at Landmændene ved Hjælp af Laanene skal kunne indfri tyngende Gæld paa Ejendommen. Der skal foregaa en Forhandling mellem Akkordudvalget, Kreditor og Debitor om saa stærk Nedbringelse som muligt af den Gæld, der maatte ligge ud over den Grænse, som disse Saneringslaan kan naa op til. Andragender om saadanne Laan skal indgives til Akkordudvalget, men i Modsetning til, hvad Forholdet var med Hensyn til Tilskud, skal disse Laan godkendes og endeligt afgøres af Bevillingudvalget. For Sønderjyllands Vedkommende foreslaas det dog, at man bliver ved den Bestemmelse, man har i Øjeblikket: at det særlige Udvalg, der er for Sønderjylland, skal afgøre Bevillingerne.

I de følgende Paragraffer findes en Række Bestemmelser og Betingelser, som er kendt fra den almindelige Akkordlovgivning. Disse 100 Mill. Kr. stilles, som sagt, til Raadighed til Saneringslaan, og Laanene kan ydes til Ejere af Landbrugs-ejendomme, som har en Gæld, der ligger over 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi, beregnet paa samme Maade, som jeg nævnte, da jeg omtalte første Afsnit. Man vil altsaa forstaa, at de, der ikke har 110 pCt., men 85 pCt., kan faa Tilskud, og de, der har en Gæld paa over 110 pCt. af Panteværdien, kan faa Laan. De kan dog ogsaa, hvis de hellere vil det, vælge at tage Tilskud i Stedet for Laan; den økonomiske Virkning for dem er omtrent den samme, hvad enten de tager Tilskud eller Laan. Laanets Størrelse maa nemlig ikke overstige 25 pCt. af Panteværdien, saa man vil forstaa, at naar det skal ligge inden for de 110 pCt., kommer vi ned til de 85 pCt., som er Grænsen for at faa Rentetilskud efter Lovforslagets første Afsnit. Ved Gældens Beregning for de paagældende Landmænd maa man naturligvis fradrage den Formue, som en Landmand eventuelt har.

I § 14 fastsættes det, at Laan ikke kan ydes til Landbrugere, som har erhvervet Ejendommen efter 1. Januar 1933, dog med den samme Undtagelsesbestemmelse

som for Rentetilskud, og ligeledes findes der i § 15 Forbud for den, der har modtaget Laan, mod Pantsætning ud over 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi. Ved Ejer-skitte forfalder Laanet straks til Udbetaling. Dog kan det i særlige Tilfælde overgaa til en ny Ejer paa samme Vilkaar, og der tænkes her særlig paa Ægtefælle, Børn og Kautionister, som har maattet holde den tidligere Ejers Kreditorer skadesløse for hans Gæld til disse. Hvis en anden overtager Ejendommen, kan Laanet vel blive staaende, men saa skal der betales en fast Rente af 4½ pCt. aarlig.

I § 16 bestemmes det, at Ejere af Ejendomme med over 40 000 Kr.s Jordværdi ikke kan faa Laan, medmindre de afstaa Jord til Oprettelse af nye Brug eller Suppler-ing af bestaaende Brug, dersom Statens Jordlovsudvalg skønner dette formaals-tjenligt og forsvarligt. Det kan maaske ogsaa være fremmende for en Konsolidering af vedkommende Mands Økonomi. Til dette Formaal kan der ifølge § 19 anvendes indtil 10 Mill. Kr.

Som jeg sagde før, kan man ikke — det indeholdes i § 17 — modtage baade Rentetilskud og Laan i Henhold til denne Lov.

I § 18 findes Bestemmelser om Afdrags- og Rentevilkaar. Afdraget fastsættes til 2 pCt. p. a. af den oprindelige Hovedstol, og Beløbet forrentes i de to første Aar med 1½ pCt. og derefter med 4 pCt., naar Forrentningsprocenten af Landbrugets bogførte Værdi ifølge Landøkonomisk Driftsbureau er 4½ pCt.; for hver Promille, denne Forrentningsprocent afviger fra 4½, forhøjes eller nedsættes Renten med 2 pro mille, men dog saaledes, at Renten aldrig kan gaa over 6 pCt. og aldrig gaa under 1½ pCt., og der foretages ingen Ændringer i op- eller nedadgaaende Retning, før Forrentningsprocenten enten er gaaet ned til 4 eller er gaaet op til 5, saaledes at den første Svingning i Forrentningsprocenten paa ½ pCt. ikke berører Rentefoden.

I § 24 fastsættes det, at Lovforslagets Bestemmelser om Rentetilskud og Saneringslaan træder i Kraft samtidig med de Forslag om Dækning, som Finansministeren agter at fremsætte for det høje Ting.

Idet jeg i øvrigt henviser til de ret udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, skal jeg nøjes med yderligere kun at omtale de økonomiske Virkninger af Lovforslagets Afsnit om Rentetilskud og billige Laan i to Aar. Efter det statsministerielle Udvalgs Beregning vil det Beløb, hvoraf 3 pCt. kan ydes i Tilskud, altsaa for Ejendomme, hvis Gæld